

BORSSZEM JANKÓ

TÁRSAS ÜZLET.

Iván Ivánovics. Pajtások, találtunk közösen egy jó szivart — élvezzük is közösen! Én majd szívom — ti meg köpdösöttek!

Előfizethetni a kiadó-hivatalban: Budapest, Ferecziek-tere 3. sz. Előfizetési díj: Egész évre 8 frt. — Félévre 4 frt. — Negyedévre 2 frt.

Egyes szám 16 kr.

Horvát „testvérjeink.”

MÁR voltunk egyszer úgy, hogy ellentünk
Ellenséginkkel fogtatók kezét.

S legyőztetek. Szabadságunk lettint,

De láthattátok ez hová vezet.

A kik a jóban ellentünk valátok,

Balsorsunk közösen csapott reánk:

Elüzni segítettvén a szabadságot,

Mind ketten egy formán rabok valánk!

Mert sorsunk egy. — A jó, ha nem kell *tőlünk*:

A roszt, mit szántok ránk, titeket ér!

Ha mint *Shylock*, húst metszettek belőlünk —

Tiétek is, mely elfolyik a vér.

A láncz melyet nekünk kovácsolátok,

Mindenkor megkötötte kezetek.

Mindig mi vívtuk ki a szabadságot,

S mindenkor megosztottuk veletek!

Most még mindketten szabadok vagyunk:

S *tőlünk* függ, hogy legyünk jövőben is.

Többet ne kérjetez mint adhatunk, —

Mert csak úgy véd, ha közös a paizs.

Mi testvérben barátokul fogadtunk,

S mint édes anya ápolánk hiven;

Az a fehér lap, melyet egykor adtunk:

Vigyázzatok, hogy gyászlap ne legyen!

„Budapesti élmények.”

— Mutató Olaj bég hercegovezi küldöttnek közelebb megjelenő munkájából. —

IV. fejezet.

Sok tekintetben különös ország ez a Magyarország és szokásai sokban eltérnek a mieinktől. Így p. itt az emberek orrot kapnak olyankor, mikor nálunk az orrot le szokták vágni. Az asszonyok nem fátyolozzák le magukat, de némelyik annyira kendőzi arcát, hogy olyan fölismérhetlenné válik, mintha fátyol takarná. Nagyon meglepett az a tapasztalat, hogy akinek kihull a foga, a másét rakatja be s akinek elrepül a haja, a más fej fölőslégéből fedezi a deficizitjét. Kár, hogy ez a pénzbeli kopaszságnál nem oly könnyen sikerül nekik.

Láttam egy szép asszonyt, aki a háremembe nagyon bevált volna. Zulejka úgy is már van annyi idős, mint az a vers, melyet róla egy német gyaur költő mondott.

Fatime pedig oly házsártos, hogy életemnek inkább fatuma. Megszólítottam egy vele járó urat, akit rabszolgakereskedőnek tartottam, hogy mennyiért engedné át. Azt mondta, hogy nem ért; mert itt nem adják el a nőket, sőt pénzét adnak vele, csak vegyék.

Ma egy hetyke járásu embert mutattak nekem, aki egy egész kerület fölött uralkodik, felelősség nélkül, Még le is lödözi az alatta valókat, ha úgy tartja kedve. Mikor ezért felelősségre vonják, azt szokta mondani, hogy véletlenül sült el a puskája. Tehát itt is van basa, ami nagy mértékben növeli vonzalmunkat a magyarok iránt.

Láttam bűnös színházaikat is. De ezeknél sokkal mulatságosabbak az esküdtszéki tárgyalások, hol a legpompásabb bohózatokat adják elő. Ha t. i. Muszli azt írja ki az ujságba, hogy Ibrahim libát lopott s Ibrahim ezért panaszt teszen: összeülnek az esküdtek, tanakodnak s beismerik, hogy Muszli rágalmazott és elmarasztalják — Ibrahimot, akinek még ezenfölül, hogy rásütötték a bélyeget, még négy zacskó piasztert is kell fizetni.

Az is furcsa, hogy itt nincsenek háremek, amiből szintén nem következik, hogy az idevaló embereknek csak egy a feleségük.

A főváros utczái szépek, egyenesek, hanem azért sokan nem az egyenes uton járnak. Akárhol jelentünk meg, bizonyos urak sarkunkban voltak itt is, Bécsben is, kik folyton jegyezgettek. Ugy hallom ujságírók, akiknek feladatuk az orrukat mindenbe beleütöni. Hiszen csak ütnek bele nálunk!... Ó én jó handsárom, melyet elkoboztak! Mekkora kanyaritanék vele azon a nagy görbe orrukon.

Börzeviczy W. M. élczei.

Mikor az osztrák delegáció két elnökét, Heflerstorfer apátot és Coronini gróf ezredest ő felsége megszólította, eszembe jutott ez a jó élcz: »Mönch und Soldat von — Kaiser.« (Sehr feun!)

A hercegovinai küldöttségnek osztrigával is szolgáltak, amit a hercegovczok eddig csupán náthás állapotukban élveztek. Csak is úgy ették meg, hogy azt mondta nekik, az udvarnok: »ausztriga.« (Aj paj!)

Én azt hiszem, hogy Palermóban az a »Circulo Nobiling« nem más mint egy *Circulus witziusos*. (Ausgeszeuchnet!)

Ma elkezdtem tánczórákat venni:

Einä, zwei, drei —

Im der B a n k vorbei,

Som Sit z über die B a n k in' F o t e l hinein —

Einä, zwei, drei.

A japáni herezeg Budapesten.

Huzi Naga Oka hg. (Dunanan papához.) A Brididi madár füttyüréssze világgá dicsőségedet — mi itt Budapesten a legnevezetesebb látni való?

Dunanan papa. Az én Patroklusz fiam. Ime mellén ezt a nagy medáliát, a hádi tudományokért kapta.

Huzi Naga Oka hg. Jalama bamala, mauk mauk, bangala svangala, swing.

D. papa (Patrokluszhoz.) Mit is mondott a herezeg?

Patroklusz. El akar vinni generálisnak haza.

D. papa (a herezeghez.) Ereszteném, kegyelmes princz, de ki mentse meg aztán Magyarországot?

Ultimatum.

Sir Alikám! Galambom! Légy szives, kérleltesd meg magad. Légy irgalmas, hallgas meg minket! Átkulcsoljuk térdedet, esedezünk, könyörgünk, görnyedezünk. Ime lásd inségünket, segíts rajtunk, ments meg minket, ne légy kegyetlen, ne zárd elölünk szivedet, csak azt az egyet ne tagadd meg tőlünk — kövess meg benünket!

Sürgönyök.

Budapest (nov. 10.) Suváloff megérkezett s a legbékésebb biztosításokat adta.

* * *

Budapest (nov. 12.) Suváloff szerint Dondukov-Korzakoff csak néhány ócska szoba-pisztolyt ajándékozott a fölkelőknek lövészeti gyakorlatok végett.

* * *

Budapest (nov. 11.) Suváloff kifejtette Andrassy előtt, hogy kormánya előtt nem lebeg más cél, mint a berlini szerződés fentartása.

* * *

Philippopolis (nov. 11.) A bolgár fölkelők száma már 20,000 főre rug. Dondukov-Korzakoff néhány ágyut ajándékozott nekik.

* * *

Konstantinápoly (nov. 10.) Totleben előre toltá örseit.

* * *

Szofia (nov. 12.) Macedóniában nyugtalanságok mutatkoznak. Bandák merülnek föl.

* * *

London (november 28.) Suváloff felvilágosítá Beaconsfieldet, hogy a Macedóniában fölmerült bandák csak cigánybandák, melyek zenélve járnak faluról-falura.

* * *

Konstantinápoly (nov. 30.) Totleben fölhevítá a portát, adja át a Konstantinápoly körüli erődöket, mivel azokat meg akarja szállni.

* * *

London (nov. 30.) Suváloff lord Salisbury estélyén megnyugtatólag nyilatkozott Totleben fölhevítéséről. Ő csak ideiglenesen ohajtja megszállni az erődöket, mert meggyőződött, hogy a törökök rosszul őrzik. Minap is a zultán sétaközben elvesztette a Bosporus kulcsát s csak nagynehezen találták meg a diván alatt. Végül megmutatta Suváloff azt az olajágot, melyet Livádiából hozott magával s ellegyezett vele minden aggodalmat.

Fületlen* gombok

Sir Ali istenre biz mindent — de az angolokkal maga gorombáskodik.

*

Mikor ember a zsidó? — Mikor a havon látszik a nyoma, mert ekkor nem azt mondják hogy: itt járt egy zsidó, hanem itt ember járt.

Felirati minták. *)

Egyesült ellenzéki.

Aggodalmaink pohara színültig telve, de nem az öröm pezsgőjével, hanem *szomorodnival*. Mivel él kormányunk? *Muszkatálylyal, török vérrrel!* Nem titkolhatjuk, hogy a jövőbe pillantva, annak zenéje iránt gyászos sejtelmekkel telünk el. Csak külügyi vezetésünk nem veszi észre, hogy Gorcsakoff egyre dolgozik ellene, bár óvatosságból álnév alatt. De a gyermek is tudja, hogy a Dondukov-Korzakoff név alatt ki rejlik. Korzakoff-Gorcsakoff. S mi még elébe megyünk Bosznián keresztül! Megyünk Szaloniki felé, melynek közelében az orosz tanyáz. Tagadhatja-e még valaki, hogy ez közeledés köztünk s Oroszország között?

Világos, hogy a bosnyák politikából csak a szláv elem fog hasznot huzni.

Engedjük át a Keletet az oroszoknak, hadd lássa, hogy mi vagyunk az okosabbak. Ezzel európai hite-lünket csak növelhetjük.

Szélballi.

Véres patakokban hull ránk a villám a dörgős menyboltozat kavargó mélyeiből.

Gyászos kormánya van ennek a boldogtalan hazának! — szakadna ki alatta a bársony-fotélos zsarnoki dicsőség!

Tessék neki megfelelni arra, mikor méltóztatik onnan tisztelettel ellődülni?

Bus pillantásunk a sötét jövő éjfeles homályának fekete vakságába merül.

Csuf minsterek!

Erejük nem szikla, de vályog, üterők tályog, szemükön vastag hályog, átok rájuk!

Mintha ez a nemzet nem volna egyéb mint egy rakás-tojás — folyton árulják!

Tojás árulás — csupa árulás, mégis pang a kereskedelem. *Zápolya-korszakát* éljük, melybe a kormány népünket *belevántotta*.

Hogy voltaképen mit akarunk, azt mostanság nem mondhatjuk el, mert könnyeink folynak és bubánatunk elfőjtja szavunkat.

Eladtak a muszkának.

Tótok leszünk!

Drótsói egy bedrótozhatatlan nagy nemzet-fazék cserepeinek.

Rácok leszünk! Örömünk örömmé vált. Rác őrömet csapolnak vérünkéből.

Muszkák leszünk! Tán még muszkák sem — csak musliczák!

Jaj mi nékünk!

Jaj fiainknak és jaj (ha fiaink nincsenek) a mi leányainknak. Pártában maradnak. Szélsőbalpártában.

Vigye el a muszka a Keletet, a muszkát az ördög. Az ördögtől majd csak megvédjük magunkat, ha nem rosszabb Tiszánál.

Nemzetiségi.

Az a politika, melyet kormányunk folytat, semmikép sem nyerveheti meg a hazában lakó szerbek tetszését.

Nem mintha az occupatiót helytelenitenők; sőt mi tovább megyünk és csak azt az államférfit üdvözölnek, akinek politikája az annexiót jelentené.

De nem az annexiót Austria-Magyarország, hanem Szerbia által.

Occupáljon, annectáljon Szerbia!

S az az osztrák-magyar kormány, mely e czélt előresegitendi, tökéletes bizalmunkat fogja kiérdemelni.

Nem vagyunk elvi ellenei az occupationnak, csak a kivitel módzatai iránt térnek el nézeteink a szereplő államférfiak nézeteiből.

Mert jelenlegi formájában nem a szláv, hanem a magyar elem fog belőle hasznot húzni s a Balkán-félsziget szlávságának egy tetemes része el van adva a magyarnak.

Engedjük a Keletet a szlávoknak, ezzel a magyarok ki fogják érdemelni nagyrabecsülésünket.

*) A feliratok utáni kereslet nagy lévén, kiadásunkban közelebb »A kis felíratkészítő« című zsebkönyv fog megjelenni, több rendbeli mintákkal a különböző pártok részére. A föntieket mutatóba közöljük.

Idegenek névsora a
„Budapest“ című európai szállóban.

N e v e.	Utazásának célja.	M e g y ?
<i>Xikoko Huzi Oka</i> <i>Naga Koziki, japáni</i> <i>herceg.</i>	Meglátogatni Pulzsky Gusztit s megtanulni tőle az összeköttetések helyreállításának új tén-tanát.	Jokuhámába.
<i>Suvlóff herceg</i> <i>Pétervárról.</i>	Gorcsakoff megbízásából csinálni gorcsakoff-ellenes politikát.	Londonba.
<i>Peko Pekovics hír-</i> <i>lapíró, Belgrádból.</i>	Köszönetet szavazni Verhovaynak, hogy neki sem kell Andrassy politikája s szerződni vele a szerb kormány részéről.	Moszkvába.
<i>Huszein Hadzsi</i> <i>bég, Mostárból.</i>	Egy kis maradékot kérni a szofta-lakomából.	Konstantinápolyba.
<i>Ranko Rankovics</i> <i>földbirtokos Trebin-</i> <i>jéből.</i>	Mint fölkelő bandavezér szerződtetni Helfyt és Simonyi Ernőt, hogy a Hercegovinában rendezzenek népgyűléseket az occupatio ellen.	Prágába.
<i>Dr. Kaiserschmarn</i> <i>delegatus Bécsből.</i>	Andrassyt megbuktatni.	Bécsbe.
<i>Alaj Olaj bég Ne-</i> <i>vessinyéből.</i>	Megnézni azt az Uchatiust, aki olyan alaposan tud rendet csinálni.	Trebinjébe.

Magyar Lexikon.

Veratrum (l. Dr. Bakody)

Verrina (l. Schiller vagy Német Berczi)

Verőcze (l. Üllő)

Verkli (l. »Egyetértés.«)

Verhovay Gyula, szül. 1876 ban Czegléden. Tehetőségei már kora ifjúságában mutatkoztak s főleg a közel Tisza zajlásaiból bihari pontyokat halászván, kimutatta, hogy a jég hátára termett, hova később választóit maga után is vitte. Apja elejénte üvegesnek szánta, de mert minden ablakot bezűzött, bodnárságra adta. Ebből az időből maradt meg benne a nagy fenék-kerítés, a vékony donga s az üres kongás.

Végre, mert a gazda álmos könyvét különbnek vallotta a bibliánál: a kegyes kádár-mester elcsapta, mondván neki: »abrincs!«

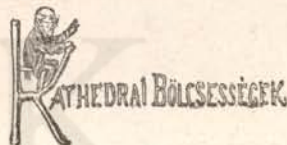
Elszomorodott édes apja, hogy az a kevés, amit már megtanult a bodnárságból, kárba ne vesszen: Csernátonyhoz adta, aki a fenék-kerítésben, vékony dongában

már annyiszor remekelt és akinél meg extra órákat is vett a kutyapezcérdu tudományban, amellyel sok »kutyanyelvet« irt tele, aztán rá is öltögette a becsületes embe-
rekre. Hanem hát kis Verhovaynk csakhamar elcsapta magától a majszttert, szerzett magának egy szép szemétdombot, annak a tetejéből térítette a hiveket, vonitkozással a honhaza veszett állapotára, amit azzal is bizonyított, hogy magának kutyabaja volt.

Ennyire érvén, megérett és bölcseségének ebrudimentumaival nagyon imponált a czeglédieknek.

Országközi első fellépése nov. 14-én ment végbe 1878-ban. Wenckheim báró, látván a szerdai nagy csütörtököt, azt mondá, szomszédjához hajolva, ismeretes casino-nyelven: »no, ezzel a beszéddel a szélsőbal ist auf'n Hund' kommen!« — a mit a mindig elmés Börzoviczy úgy igazított helyre, hogy ez a beszéd sajátkép »unter'n Hund.«

Irodalmi működése ismeretes. Az alsó, értelmetlen osztályok számára irogat. Politikai vezérczikkei »Válogatott káromkodások a magyar nép számára« czimmel fognak megjelenni karácsonyra. Szenvedélyes kertészkedő lévén, tapasztalatait elméletileg is értékesítette: »Bolond gombászat« című jeles szakművében.

Delphit phivel irták még magok a göögök is

Ezt így mondjuk ki: »Napoleon« — t. i. az utolsó szótagot az orrból fujva.

Legyünk vigyázók, s a szerencsétlenség nem fog küszöbünkön átesni.

Isten uja s az igazság karöltve járnak.

Őn nem aludt? A szája ugyan ki-de a szemé be volt hunyva.

Hiszen őn az előtte lévőknek könyvéből olvas ki mindent! Az ily szem megrovást érdemel.

Az egyenes vonalak száma csak egy. Görbe van többi féle.

A ki a száját nem tudja kinyitni, jobben teszi, ha hallgat.

A jó a jóban, a rossz a rosszban gyönyörködik és megforditva.

A japáni ép oly kevésbé kínai, mint a hogy japáni a koreai; ellenben a koreai sem kínai, jóllehet Kóréába való.

Cyclopedia.

Férj — cicisbeatus.

Feleség — philomela vastatrix.

Fika — a magyar bakademia reudes tagja, (főleg ha bakafántos.)

Kántor — a falu organizálója.

Nő — nő, ha terjed.

Szív-árvány — a szüzek plánetója.

Mokány Berczi

a domboszegi kaszinóban.

— Ottholi koncertok. —

Abrincs!

E'mmost az parola. Ez után igazodik most minden: akar fi akar némbér, akar ur akar cseléd, akar muzsulmány akar jordány. Csak egy nem: az kaórrmány, keverenne fő benne az a herczogoszvinyás moslék sompányer, akit beléje csurgattak az uj atyafiakba a vendégfogadó szálájába, hogy kapjanak rá az osztrák-magyar dicsősígre.

Abrincs! Huszonöt fonatos pedig! Mer többjibe van ám az nemzetnek mindegyik handzsáros

vitéz egy bitang főressinél, gyuvontatnám meg a kajmakánjukat a Marczy kortesommal, aki az én uri portámon üte meg a nőmös nevenaptyát.

— Öcsém Bertalany, mondá busan öreg Duhaj Mártony, hogy belépett hozzám: megvásott mán az én íletem szekerin az tengő. Erős kenyis kő neki; de mán kifottam az kulimászbú. A maradékát is kijették ország adajába a bádog pikszisbú a finácok. Mártonynap még a zsidó is ludtoron vigosztalódjik, oszt én magam egyek faggýús kolompért az özvegy takácsné konyhájáru, a kinél kosztolok? De csak nem cselekszem. Él még az én gyöngy nevelisem Berczi, akit Lupi bácsival oktattunk, ho'legyék nőmös szittyá oszloppja az árva nemzet hajdan nagyelejű házának fnyes csarnokjába, éjjen!

Könyvedzeni kezdett a fél szö mire, de magam is megilletődtem a jóízűven eldeklamát lölkös mondásán. Szegény Duhaj Marczy bácsi, hogy ugy kifirunczvauczigolta ütet az uj magyar gondviselés a régi jó íletbül.

— Helössen cselekedett, Marczy bácsi, hogy bízik az háládatosság virtussában, felelém neki, megcsolkolván a bajacza hajszos ágát. Van itt még embörség, mer mind ki nem taposhatta belöllünk az gyászos minyistériom. Ünnepep legyék az házná! kajátottam el magam. Zsófi, tőzek-tündér: pördülj szaladj! Szólj a Kata nagyaszszonynak, hogy Márton napja legyen ma! Csirke, liba, südő — mind elő a ketcrczbül, ólbul, páskumról, amég fej-adóba el nem számolja töllünk az nemzeti peczérhad. Alo mars!

Ki vót adval az parancsolat és történt oan ebéd, hogy a Kullancs kuvaszomnak is tellett az бүрös karmenádlibul. Egyél eb, kutyába ne menjen!

Hogy jóllakás után ekkis mulatságos csuklás segíjje elő az emisztst, beszöllítottam az öreg Andrást, az hintős kocsisomot, aki idvességbe szorút ídes apám nevenaptyánspriczötemán ki tulipántosra jaz ámbitus végít, amint

azt harmadéve el is mondottam, de kipingátatni elmulasztottam, mer mondok: e se hinnék.

Azótátú nagyot haladt Andris, mer ugy téli időbe több módja lévén az bagóban, az istállóba foltatja az mívíszetjít.

Behíloom.

— Tunna-e ke Andris oan köpíst, akit eddétig még nem tett. Mer Mártony naptyát valami kinczler-darabval szeretném főmagasztalni.

— Tunnék-e teins uram? Hát a torom tetejin annak a vak varnyunak ki nem sütöm a szömit egy szercentésemmel?

— No no Andris, csak ne nagyon dicsekedjen, mondám én.

— Micsa, teins uram? mondá ü; oan zikker bele trafálok én oda ahova nízök, hogy a katona öcsém mutációs uj puskája se különben. Csak hogy világgal nem gyözöm már, mer az lámpásajimbul ki akar fogyni az olaj, mondá a két szemire emelve a kezít.

— Bizony Andris, öregszünk, böffenté oda Marczy bácsi busan is, meg vigan is, mer nagyon jó tanát lakni. De a kedvemér valami különösset csak produkáhatna ke.

— Tisztöletbül mé ne? mondá Andris.

— No ha bízik ken' magáhol, hát ezen átal tunna-e?

Ezzel lecsavarintottam ujjamrul az czimeres pocsetgyürüt, oszt oda tartottam elejibe.

— Tunnék biz én, tekintetös uram.

— Hanem Andris aszondom, ha egy morzsányi kocsis nyál mellátszik rajta: két hétig kukoriczát morzsol kend, a lovait meg cigánnyal vakartatom.

— Na'ssor; de azé nem lösz hiba.

Elejibe tartom az családi klenódiomot — Andris a fél szömit behunyja — czéloz — oszt ecczerre akar a nyil, átul sercentett rajta. Mőgvizsgátuk a gyürüt. Nem

ragadt oda egy sziporkányi pirinyó morzsa se. Naczzerü koncert-köpés vót a! Marcsi bácsi az kebelire öleete és aszonta bámuló csuklással: hogy ha fölkarja a hét világrészt meg tiz falut, akad-e ien legény benne, mint ez az öreg? Nagyon megköszönte neköm, hogy nem csak a testjít tartom ételvel-italval, de a lelki örömeiről is gondoskodik.

Ammint így gyönyörködéssel bele pityizálnánk az östvébe: beszalad a bába Treszka, (a Treszka bába köllemetes lánya a számszédből) hogy aszongya, ippeg most gyütt meg egy a nagy mívész, egy talján, aki késbül rakja ki az embert!

— Rakja ki az anyját, mondék legyeskedvel a Terkával, akinek ahogy sietett, csak úgy jádzott a bögye, meg ki is pirút bele. Hagyjuk azt hugám, igyunk egygyet arra ja gyöngyharmatos egíssigire! mondék, gengén környül fonva az darázskarcu derekát, mer nagyon jó vagyok az ides anyjával. Igyunk egyet, csöngő aranyom, ha csak egy csöppet is. A Mártony bácsi nevenaptyát üljük.

— No már annak az egéssigire — de csak kvaterkát.

Kocczintottunk.

— Eszem a zuzáját, fűrjeckém, mondám galántossan. De jól kifejlődött takarás olta! Igyunk a magácska egéssigire is. Terka kvaterka beata — éljen!

Nem tudom, hova tévelyedek az gerjedő érzésem jimmel, ha ebbe ja minutába nagy zavajgás, ugatás, sikótozás nem hallatszik az ambituson. Még ki se szalajhtattam Zsófit, hogy mi a? — mikor betolja a czipferblattját a Rézfenekü zsidó fia, oszt el kezd kajbálni:

— Nadságos ór, ittend ez az itáliános mővész tudja késsel kipingólni az embert. Akarja itt magát prodekálni, mer asztat halotta, hod ittend önepél van, a névnap a Morezi bácsitul.

— Bácsid a borotvát juhkecske, te zsidrák! mondja haragossan Mártony ur. De csak megnyugtattam, hogy maj mindjárt meg lesz büntetve ez a konfidens fiók-fölpörös. Ezzel intek Andrisnak és egy kavarintásra az ajtóhól czövekeltek a Makszit. Böggött a gyerek mint a rúgott bornyu.

— Sziéte artiszte? kérdém a sörényes talján.

— Si, signore Mocagni. Son' il celeberrimo Matteo Spazzacamini. Voi immaginate, signorina e signori, che tutta cotesta grazia di...

— Lasáte, amícze, il vostro saporitaccio di parole. Voliámo vedere, la vostra circonfaragazione di questo kölko jordano.

— Va bene!... mondá ü, és stímmölni kezdte markába a késeit. Mutogatta valamennyinek az élit. A Zsófi hajából kitépett egy szálat, oszt a fogán úgy ketté vágta mint a vaját.

— Jézus Mária! sikította a Zsófi.

— Jaj!... gatt!... mamme!... megülnek engimet! ordította a Makszi. Ze brengan mach üm!

— Ne ordij mán Makszi, biztatám a gyereket. Ha eltalálja vágni a füledet, akkor nem fizetek neki.

Most neki düt a talján és szabatosan odatalát a jebi füle mellé, az újjai közzé. Mentü jobban nyerített a Makszi,

a talján csak antul sürfiben vagdosta melléje a lécke. Csak úgy ficzánkoltak, mikor hegyel szaladtak. 100.

puhafa ajtóba. Maj megszakadtunk nevetvel. Csak a Treszka kérlelt. Az Audris pedig meg-megbillegette a fejét, hogy aszongya: ez a talján se kutya a trafálásba.

Mikor víge vót a kés-dobálásnak, oda mentem a haldokló kis jordánhol.

— Gratulálok neked, Makszi gyerek. Megmondhatod a tátidnak, hogy most több vagy egy grádussal a zsidó bírónál is. Mer nem csak környül vagy met él ve, de környül kése l ve is — akivel még szent Mózsés se dicsekedhetik.

Ien vigan és nömössen ültük mi meg a Mártonynapját, ártatlany falusi mulatsággal.

De azér nem hibáztott az a másik se.

Szóllaltattuk is másnap hajnali délebedig.

Ékesszólás iskolája.

Dr. Bódog Albert debreczeni képv. jelölt program-m beszédéből.

(Gyorsírói jegyzetek után.)

Tisztelt polgártársaim! Igen érzem, igen tudom legelső kötelesség mindenek felett e perczen, s mégis kérem kell önöket, engedjék el nekem e kötelesség teljesítését, mert én érzem, hogy e perczen önmökhöz s e megtiszteltetéshez méltóan tenni képes nem agyok . . .

. Tudják azt önök, ép úgy mint én; tapasztalták mint én; élvezték hatását, ép úgy mint én és adná isten, hogy okultunk légyen belőle. Ime tisztelt polgártársaim, ezért vagyok a függ. pártnak hive, azért vagyok én annak harezosa, tudják önök nagyon jól, hogy a midőn én ezeket elmondottam, semmi újat nem mondottam

Ezért boocsásanak meg önök nekem, szeretve t. polgártársaim, ha még most is nyujtom az alkalmat, hogy önökkel szemb lehetek és beszélhetek . . .

— Kis mező utca 1-ső sz. —

Ezen hasban van egy butoros uezai nagy szóba az első ogtóber kiadó az kérdés az Haszmesternál.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK

K. M. (Debrecz.) A halhatatlanok közö igtatjuk. A másiknak nem éreztük esiklandó voltát. Hirtelenben s ott a hely színén megtehette a hatást. — **S. F. (Sz. Fhrr.)** A két jó pajtás: S. S. és J. K. péntek este utaztak Zágrábba. Ohajtjuk hogy ép jól mulassanak

ott, mint ahogy mulattatni fognak. Abból a lakodalmi főzetből mi is kérünk. A m. heti levél nem rukkolt be. A mostanihoz rajzolatni szeretnék vagy két mozzanatot. Azért marad a jövő számig. — „**Bajom.**“ Az olyas közlemények, ha különben beválnak is, csak mint hézagpótlók jöhetnek tekintetbe. — **K. Z. (Vlvor.)** Az a levél hibásan van ugyan írva, de a sok szeretet amely minden sorából fakad, nem kacaját idézne elő, hanem részvevő mosolygást, helyel-közzel talán még könyűt is. Van egyéb a világon, ami sokkal nevelésesebb, mint ennek a »bakánénak« a levele Boszniában háboruszkodó urához, gyermekei a'nyájához. — „**A geologus.**“ Elfelejtette hozzá mellékelni az utasítást: melyik pontjánál kell nevetni? — „**Emesz.**“ Börzeviczy ur, amikor kérdezik tőle, a »B. J.« mért »üldözi?« ön szerint azt feleli, hogy ez azért történik, mert pénzt kértünk tőle kölcsön s ő nem adott. Nem az első arezátlanság ez, melyet Börzeviczy ur a mosdatlan száján kibocsát. — **Pluvius.** Az a »sok emberek« nem akkora hiba, amint gondolja. Nagyobb véség a magyar nyelv ellen az ilyen szó mint »gyűnév« (Sammelname.) Ami a »gyűnév« jelentőségét illeti, a »hajszerűvel« és »cselőnévvel« áll »egy sorban. — **Bálint (Érskujer.)** Az ottani izr. község magaviselete az államilag kinevezett tanítók és tanítónők irányában, ha úgy van, amint ön írja nekünk: talán példátlan az országban; mert éppen a zsidók áldoznak sokat gyermekeik oktatására. Nem képzelhetjük el, hogy ez a nagy és nyilván tehetős hitközség amaz elmaradott hegyaljai »chaszid kilékhez« akar tartozni, melyek berzenkednek a magyar szótól és, az ebéd óráját kivéve, reggeltől estig a »chéder« bűzhödött légkörében hagyják fölni-fúlai gyermekeiket. Salus reipublicae suprema lex esto! Ez ugyan nincsen benne sem a tiz parancsolatban, sem a tizenhárom sarkalatos hit-cikkelyben, de azért tekintik minden tisztességes községben. Az é-ujvári ezek közé akar tartozni. — **Alcibiades.** Ne bántuk az öreget. Nagyon érzékeny. — **V. T. (Klsr.)** Az »Abrines« 2-ik kiadása ha fogytán van is, az istenek gondoskodtak egy h a r m a d i k r ó l. Hogy »házi titkot« árnljunk el, minden tétova nélkül kimondjuk, hogy egy-egy kiadás 2000 példányból áll, amiről mindenki meggyőződhetik, ha a pénzügyi igazgatóságához nem restel fölfáradni, hol a n a p t á r i rész billogálnak száma hirdeti állításunk valóságát. Hogy az ilyen hum. képes naptárféle mért kel jobban, mint valami »okos« munka: ennek az a magyarázata, hogy az efféle fris sütetnek hamarosan kell fogynia, vásárja csak néhány hétig áll, míg az »okos« könyvek évek mulva is kelnek — ha kelnek. — **D. M. (Reny.)** Jeles munka. Besoroztuk. — **Filidor.** Csak bátran előre a megkezdett uton. Még sokra viheti — papiros-kosarunkban.

Ez a nélkülözhetetlen

BIBLIA

felnőtt apák és unokás fiuk

számára

épen most jelent meg a

2-ik kiadásban

Ára

1 bitang flóres.

Ára 1 frt.

Egy forint 5 krnak előleges (postautalvánnyal való) beküldése után a naptár bérmentve küldetik meg.

Felelős szerkesztő: CSICSERI BORS.